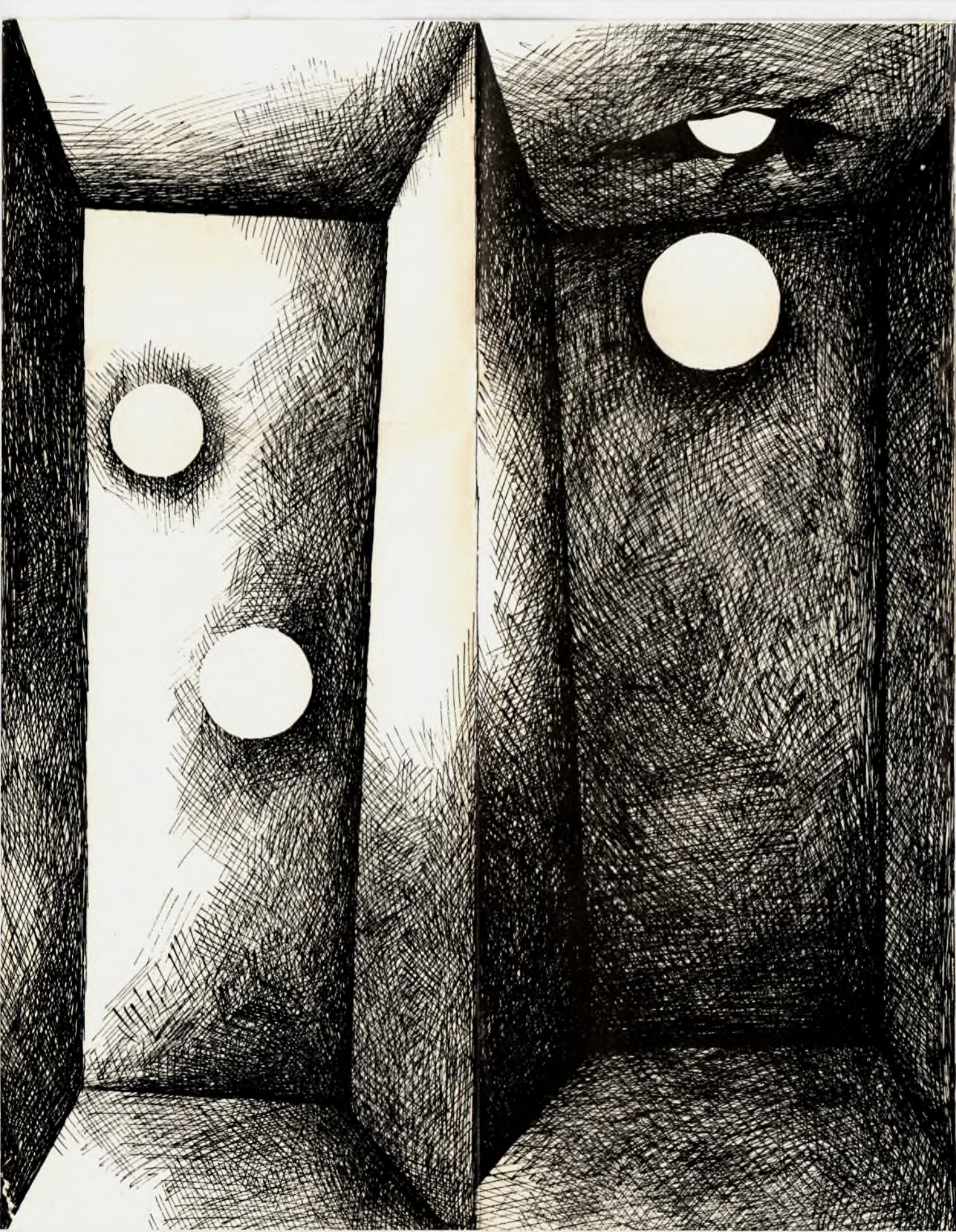

LEV KORSUNSKIJ

BYLA TO LÁSKA..

LEV KORSUNSKIJ

BYLA TO LÁSKA..

STÁTNÍ DIVADLO V OSTRAVĚ
NOSITEL ŘÁDU PRÁCE
ČINOHRA PETRA BEZRUČE
NOSITEL VÝZNAMENÁNÍ ZA ZÁSLUHY
O VÝSTAVBU

LEV ALEXANDROVIČ KORSUNSKIJ

BYLA TO LÁSKA...

**ČESKOSLOVENSKÁ PREMIÉRA HRY
K 65. VÝROČÍ VŘSR**

Překlad: **Emilie Šranková**

REŽIE: PAVEL PALOUŠ

Výtvarník: **Marta Roszkopfová**

Dramaturg: **Martin Hrabák**

Hudební spolupráce: **Marie Krejčí**

Hrají:

Nada Lenka Kucharská
Boris Vítězslav Kryške
Vika Marcella Pavlasová
Vadim, Borisův bratr . . . Otakar Prajzner
Jelena Uspenská, matka
Borise a Vadima,
televizní redaktorka . . Marie Viková
Zoja Braginová,
Nadina matka Věra Janků
Anna S., učitelka Jana Postlerová
Zástupkyně ředitele . . . Kateřina Krejčí j. h.

Představení řídí: Jarmila Paulerová

Text sleduje: Jiřina Čížková

Lev Alexandrovič Korsunskij 1946

V roce 1969 ukončil studium medicíny, pracuje jako lékař. Od počátku sedmdesátých let píše humoristické povídky a divadelní hry. Jeho hry se hrají v mnoha divadlech. Není specialistou na mládežnickou tematiku, výjimku tvoří hra Byla to láska.

Premiéra 12. listopadu na scéně Petra Bezruče

Bezhlase volání

REGINĚ

Až nebudou moje ruce hladit svýma očima
staronové tvary velkých nepatrných věcí
a moje oči nevztáhnou ruce
po všech dalekých blízkých obzorech...

{Jen tiše; neprobud' ze sna měsíc,
který se na chvilku zastavil na mém
prázdném úsměvu
jako vzpomínka, která byla zapomenuta
ještě než byla...}

Myslím na tebe, mé dítě, jsi tolik podobná
všem těm, jimiž jsme nebyli (a už nebudeme),
je čirá tma v našich dávno mrtvých srdcích,
zatím co jakási hudba v koutě našeho
hrobu přešlapuje z nohy na nohu.

{Je noc, spíš, neslyšně se kmitá hlasitý
tvůj dech po mých prázdných ústech;
vidíš v klidně šíleném spěchu
prudce přestávat všechny své marné kroky,
vztahování rukou, pláč...
a myslíš si: už nejsem?}

Už se nevrátím; zbylo tu něco víc než málo.
Nedojedaná večeře, tolik knih, které jsem
nečetl

{A jedna, kterou jsem opravdu čelil nebo
chtěl číst opravdu}
a zimník, který jsem měl mít už dávno nový...

{Kam půjdeš teď v noci, mé dítě? Vždyť prší
nebo sníh padá v aleji tvých vzpomínek,
v té opuštěné aleji, kde jsem ti poprvé řekl,
co je podzimní vítr, mlha, zima, sníh...}

Ne, nehledej mne; brzy bude úplná tma, v níž
neuvidíš nic
pro tolik světla, které se vyřine
z jediné vzpomínky ach, slyším nějakou
známou melodii,
která nic neříká mé klidné
do celé temnoty vsáklé krvi . . .

(Ale potom přece jenom ještě něco v mém
opuštěném srdci zazní,
snad i to mé bezhlasé volání nakonec v mém
spánku uslyšíš,
není to k ničemu podobné, a přece je to jako
tenkrát,
když jsme se drželi všichni za ruce a já si přál,
aby to bylo navždy).

Antonín Bartušek

Ze sbírky Oxymorón

Vedoucí výroby a technického provozu: ing. Ivan Bílek
Vedoucí výroby kostýmů: Bohuslava Čiháková
Vedoucí dekoračních dílen: Marcela Kožušnicková
Jevištní mistr: Přemysl Kirschner
Mistr osvětlení: Zdeněk Osif
Zvuk řídí: Marie Krejčí
Mistr vlásenkárny: Vojmil Nytra
Mistr rekvizitárny: Eva Wiesnerová
Mistr garderoby: Zlata Nezhybová

Program Státního divadla v Ostravě, činohra Petra
Bezruče. Připravil Martin Hrabák, grafická úprava Marta
Roszkopfová. Typografická spolupráce M. Havlíková.

Vytiskly Moravské tiskařské závody, n. p., provoz 21,
Ostrava 1, Novinářská 7.

Všechna práva k provozování tohoto díla zastupuje
DILIA Praha.

Cena programu 1,50 Kčs

